

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Agnieszka Murzynowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Roberta Tarsalewskiego,
w sprawie **K.M. i D. L.**

skazanych z art. 183 § 4 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 29 października 2025 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanych

od wyroku Sądu Rejonowego w Słubicach

z dnia 8 sierpnia 2024 r., sygn. akt II K 268/24,

**uchyła zaskarżony wyrok w zakresie braku rozstrzygnięcia
w przedmiocie nawiązki z art. 47 § 2 k.k. i przekazuje sprawę
Sądowi Rejonowemu w Słubicach do ponownego
rozpoznania.**

[J.J.]

Andrzej Stępka

Włodzimierz Wróbel

Eugeniusz Wildowicz

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 8 sierpnia 2024 r. (sygn. akt II K 268/24) K.M. i D.L. zostali uznani za winnych popełnienia umyślnego przestępstwa przeciwko środowisku z art. 183 § 4 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., polegającego na nielegalnym przywiezieniu z Niemiec do Polski ok. 4800 sztuk zużytych opon samochodowych. Sąd wymierzył oskarżonym kary po 10 miesięcy pozbawienia wolności, których wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat. Orzeczono również podanie wyroku do publicznej wiadomości. Powyższy wyrok, nie zaskarżony przez żadną ze stron, uprawomocnił się z dniem 15 sierpnia 2024 r.

Kasację od tego prawomocnego wyroku wniósł Prokurator Generalny na niekorzyść oskarżonych, zaskarżając go w części dotyczącej braku orzeczenia o obligatoryjnej nawiązce, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 47 § 2 k.k.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Słubicach do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna z uwagi na stwierdzenie rażącego naruszenia prawa materialnego — art. 47 § 2 k.k.

Wada zaskarżonego wyroku polegała na tym, że Sąd Rejonowy, uznając oskarżonych za winnych umyślnego przestępstwa przeciwko środowisku (znajdującego się w Rozdziale XXII k.k.), zaniechał nałożenia obligatoryjnego środka karnego. Zgodnie z art. 47 § 2 k.k., obowiązującym w dacie popełnienia czynu i orzekania, w razie skazania za umyślne przestępstwo przeciwko środowisku, sąd orzeka nawiązkę na rzecz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w wysokości od 10 000 zł do 10 000 000 zł. Użycie w przepisie zwrotu "sąd orzeka" jednoznacznie przesądza o obligatoryjnym charakterze tego środka.

Sąd Rejonowy był zatem zobowiązany do nałożenia tej nawiązki, a jej pominięcie stanowiło bezpośrednie naruszenie prawa materialnego. Uchybienie to miało istotny wpływ na treść wyroku, ponieważ skutkowało nieuzasadnionym i niesłusznym zaniechaniem zastosowania represji karnej wobec oskarżonych, co

narusza cele prewencyjne i kompensacyjne przepisów prawa karnego chroniących środowisko.

Z tych względów Sąd Najwyższy, akceptując zarzut Prokuratora Generalnego, uchylił wyrok w zaskarżonej części i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Słubicach do ponownego rozpoznania w celu orzeczenia obligatoryjnej nawiązki.

Andrzej Stępka Włodzimierz Wróbel Eugeniusz Wildowicz

[WB]

[a.ł]